

RECORDS DEL CONCILI PROVINCIAL TARRACONENSE (5)

Un Concili per a l'evangelització

CARDENAL LLUÍS MARTÍNEZ SISTACH
Arquebisbe metropolità emèrit
de Barcelona

El Concili Provincial Tarracòense de 1995 es va convocar per escoltar-nos tots els qui hi vam participar i sobretot per escoltar l'Esperit. Tots ens sentírem interpel·lats per aquesta pregunta que ens férem els bisbes en convocar aquest esdeveniment eclesial: «Esperit, què dius a les Esglésies?» Es tractava de saber què diu a les nostres Esglésies diocesanes de Catalunya per tal de poder realitzar la missió essencial de l'Església una i única de Crist, que com ens recordà Pau VI és l'evangelització, perquè «l'Església existeix per evangelitzar».

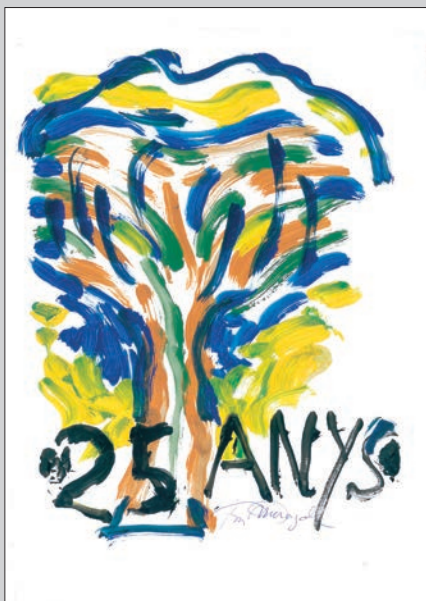
El nostre Concili en aquell temps pensava fonamentalment en les vuit diòcesis catalanes que vivien i treballaven enmig de la societat catalana. La convocatòria d'aquest Concili volia respondre a la nova situació en què vivia el nostre món i la nostra societat a la fi d'aquell mil·lenni. Havíem viscut i anàvem aplicant el Concili Vaticà II, però el Sínode extraordinari dels Bisbes sobre l'esmentat Concili, l'any 1985, va recordar que «el breu espai de vint anys que ens separa del final del Concili ha comportat canvis accelerats en la història. En aquest sentit, els signes del nostre temps ja no coincideixen en alguns punts amb els que van constituir les circumstàncies del Concili».

Això, aplicat a casa nostra, comportà quelcom que deien els bisbes en el document *Arrels cristianes de Catalunya*, del 1985. Catalunya vivia una evolució que era d'arrel tècnica i filosòfica al mateix temps. La cultura catalana comportava un ritme de secularització, en el sentit positiu d'autonomia del món temporal, però també en el negatiu d'irreligió. Els bisbes en aquell

document del 1985 deien també que es trobaven diversos signes, no sempre fàcils de discernir, com que hi ha la convicció generalitzada que la religiositat és menys visible i que existeix un ampli sector que s'autoclassifiquen com a catòlics no practicants. També es constata l'emergència d'una nova generació de joves delerosos de llum i de veritat, a la recerca d'una més profunda religiositat. El Sínode Episcopal per a Europa, del 1991, recordava que per a l'evangelització no és suficient treballar per difondre els valors evangèlics com la justícia i la pau. Aquests valors no poden ser separats del Crist.

El primer tema del Concili, anunciar l'Evangeli a la nostra societat, es concreta en 47 resolucions aprovades i promulgades, dedicades a l'evangelització aplicada a les diferents persones i institucions, en una societat secularitzada i pluralista, cosa que posa en relleu la varietat de temes tractats en el

Mons. Ramon Torrella, l'aleshores arquebisbe de Tarragona, en una etapa de reflexió del Concili Provincial Tarraconense.

El primer tema del Concili es concreta en 47 resolucions dedicades a l'evangelització aplicada a les diferents persones i institucions, en una societat secularitzada i pluralista

Concili provincial. En tractar del laïcat, es parla de l'opció prioritària pels joves, la participació de la dona en l'Església, el compromís polític dels cristians, la família cristiana comunitat creient i evangelitzadora, la pastoral de les famílies en situacions especials.

El tema segon està dedicat a la Paraula de Déu i als sagraments en les nostres Esglésies, amb 28 resolucions conciliars aprovades i promulgades. En aquestes resolucions es parla del coneixement i la vivència de la Paraula de Déu, el diumenge com a Dia del Senyor i la celebració de l'eucaristia, la preparació i celebració dels altres sagraments i les vocacions al ministeri presbiteral i a la vida consagrada. Fruit d'aquestes resolucions fou el Directori marc de pastoral sacramental per a tota la Tarraconense.

El tercer tema està dedicat a la sol·licitud de les nostres Esglésies pels més pobres i marginats, amb 43 resolucions aprovades i pro-

mulgades. Fou un tema estrella del Concili. El papa Francesc en el seu document *Evangelii gaudium*, que proposa el seu programa pastoral de la gran reforma de l'Església, en el capítol quart parla de la «dimensió social de l'Evangelització» i ho justifica dient que «si aquesta dimensió no està degudament explicitada, sempre es corre el risc de desfigurar el sentit autèntic i integral que té la missió evangelitzadora» (n. 176). El contingut d'aquest tema tercer esdevé signe de discerniment i de credibilitat de l'actuació de l'Església envers el món.

Finalment, el tema quart es va dedicar a la comunió eclesial i la coordinació interdiocesana de les nostres Esglésies, amb 69 resolucions conciliars aprovades i promulgades. Així com el tema primer sobre l'evangelització té un pròleg social i teològic, el darrer tema ostenta una magnífica introducció teològica. Comença afirmant que «tota l'acció pastoral ha de tenir aquella unitat que brolla de la Pasqua i de la Pentecosta» i continua dient que «no podem reduir la pastoral a un problema de simple organització i coordinació, sinó que s'ha de reconèixer el llegat de Crist a la seva Església per tal que sigui vida abundant per als seus membres» (R 119).

Mossèn Josep M. Rovira Belloso, membre del Concili, assenyala que «arribem així al cim psicològic, polític i cultural del Concili que és la resolució vinculant i prioritària n. 142» (*Del Vaticà II al Concili Provincial Tarraconense*, Barcelona 1998, 86). D'aquesta resolució n'he parlat en una altra exposició sobre el nostre Concili.

Tanmateix per entendre millor

Per evitar possibles futures dificultats, es va demanar insistentment mantenir la unitat social, religiosa, jurídica i cultural de la Tarraconense, amb el contingut de la resolució 142

aquella realitat pastoral, cal tenir present que l'Església diocesana de Barcelona formava part de la Província Eclesiàstica Tarraconense i així treballàvem en la pastoral de conjunt, especialment després del Concili Vaticà II. Això era normal, lògic i necessari, atesa la unitat religiosa i cultural de Catalunya.

Però l'any 1964, en ple Concili Vaticà II, el papa Pau VI, conscient de la importància de les grans ciutats i del constant creixement d'aquestes urbs, va voler donar més importància a dues diòcesis, que eren Barcelona i Madrid. Per realitzar-ho, va treure aquestes Esglésies sufragànies de les metropolitanes de Tarragona i de Toledo respectivament, i les va erigir com a arxidiòcesis exemptes i dependents directament de la Santa Seu.

La intuïció del papa Pau VI xocava amb el criteri eclesiològic tradicional establert en el cànon 341 §2, segons el qual «com a norma general... totes les diòcesis existents a l'interior del territori d'alguna província eclesiàstica han d'adscriure's a aquesta província eclesiàstica». I això per un criteri pastoral, ja que la província eclesi-

àstica «promou una acció pastoral entre diverses diòcesis veïnes» (can. 431 §1).

Aquella decisió pontificia va espantar a casa nostra per si podia suposar perdre la participació de l'arxidiòcesi de Barcelona i dels seus bisbes al treball conjunt de la Tarraconense i la divisió de Catalunya. Això no va succeir mai, ja que es va continuar fent el mateix treball que es feia des de després del Concili Vaticà II.

Tanmateix, per evitar possibles futures dificultats, es va demanar insistentment mantenir la unitat social, religiosa, jurídica i cultural de la Tarraconense, amb el contingut de la resolució 142. Per això es demana que es trobi una solució jurídica per vincular la província eclesiàstica Tarraconense i l'arxidiòcesi de Barcelona, a la vegada que hi havia també el desig d'assolir una Conferència Episcopal pròpia. En aquest tema quart, el nostre Concili va fer una promoció explícita dels Concilis provincials, expressant la voluntat de recuperar la tradició conciliar Tarraconense, per tal de potenciar la coordinació interdiocesana.

25
anys

Ràdio Estel

25 anys amb tu

A primera hora
amb Joan Trias i Mercè Raga

cada dia de 8 h a 10 h

L'actualitat des d'un altre punt de vista

SEGUEIX-NOS

Barcelona 106.6 / Tarragona 100.6 / Girona 103.4 / Lleida 91.5 / Catalunya Central 93.7 / Vic 98.4
Tortosa 90.1 / El Garraf 96.8 / La Cerdanya 104.4 / La Seu d'Urgell 105.0 / Andorra 107.5

Available on the
App Store

Android app on
Google play